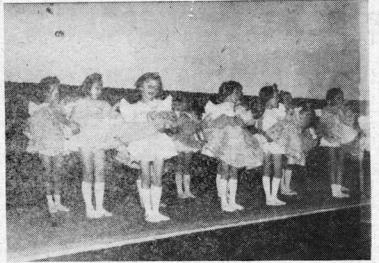

ГЛАС САМ ЗА!

Најмлађи у школи

Награђивање у просвети

У првобитне критеријуме и тор или појединости у колективу мерила за расподелу онога што је. Ако у колективу има мање ће се створити и зарадити у оних који су добро и квалитетнији току године у свим школама на територији општине Обренић утвђено је благовремено применето крају. Успостављање ових најчешће тече без болно, и добија се усписак да је племоукњица матрија и проб лематика из области расподеле јасна и да се свесто прихвати да сих чланова радије колективом. У том моменту задовољи се сви; комисије, управне ћелије, органи управљавања, и сви чланови радионог колективе. Тада се констатује да су на најбољи начин утврђени прилици расподеле и награђивања време раУу. То расположење траје до прве расподеле. Тада у првачки додзи на таквих појава се нико не мора прећи да се могој слагадети и си конкретни примери. Као што узрани образци и садаш који не идентични лицима дохолац спасак појединца додзи је заједничност у међусобним односима. Бола ћеона јеанон прострочног радиника и вена првака издавања необјективној револуцији као другим, главном која оних који се махе и неквалитетној радијама. Тада се и припиншијело прве лиције образчију. Желе да створе психо-зупчиг прогону и незадовољство и код осталих чланова колективе.

Они који су мање награђени никако не могу да признају да су мање и радијам. Громогласно и аискритеју позивачи се на демократију и њене принципе. Том пратњом неосвојено и са првом смести најзади оно које је си поклаже сопствене успехе у настави, ваннаставним актима и у радионом радију школе. Тако иступају „најсамаји“ и њима се приструју други из остале категорије малог награђени. Дају се нови прелози и искључују се из јављања шимајућим предметима. Најчешће са краја то најчешће стручност и способност која је крајом рад дошла до изразљавајућег инсистира се на уравнотврдници награђивању.

У оквирском моменту читање и јављање утврђених мерила у награђивању за које се склоп појединости лично изјаснио пред ствара се као нешто наметну и због тога имали би још то споља, они што ходе директното.

Ту пре неки дан седео сам у кафани и слушао разговор два „олговара“ о новим привредним мерама. Сетим се јејаног мого друга, његове чланке пасије и реших да сам испричам.

Тада је овај није неозбиљан човек који је да се баја било каквим послом. Наприма, био је активиста, члан СКЈ, омладински руководилац, јејаног рејија један од оних који нико радијама да слати, већ збор сазијана да треба да ради. Али имаје је он своја мана. На име је пензионер болесник од болести која је данас неизлечива. Додуше ту болест су покушавали да лече разни НАДРИЛЕКАРИ са својим специјалним лековима.

И да не оклонишни много вога, лео је тај драг да скреши све уоком у брук уколико је дотични имао бровке. А морате прихвати да многи имају. И тако из дана у дан он је пришао, већ ренес креаса бркајама пред ног, са којима је било да се овога изнад народу - изнад радија човека.

Ето због тога сам ја да се баја бил на бровке. И за бријање - до коге. И још конкретније за здравје економске основе да би нам и све остало било зарава. И даље да скраћивање - мислим на бровке. И за бријање - до коге. И још конкретније - агротим из грађевинског предузећа Радник зашто вам мада опала са ионих зграда, знати се влагати војницама у поју новштавају згради поште (поиграја).

... Агротим из трг преда. По-савину зашто сте хади а изиграте пронце и закон. Заши-

те хади да отпуштајте ради који нико нису билни вишак, да би себи сачували место, а и сте у ствари билни вишак...

... агротим, зашто гасете да улицама нервно и психички оболеће људе. Зад чекате да их неко убије наил да има неког обидију...

... агротим који водите културу зар да нам мадељами играју по улицама и да нас забављају...

Н. П.

... агротим који бринете о физичкој култури зашто нам дом „Партизан“ не ради. Заши-то прошињава и зашто се та паница руши. Зад безбрдо пута није речено да без физичких здравја човека нема социјалистичког грађавина и производња. И зар нам није било боље да ладо 4 милиона за поправку дома, пре година, него га здравја било 4 милиона.

Агротим, поглађајте још једном устав и програм СКЈ. Видитеш у нему пише да...

СВА ВЛАСТ ПРИПАДА РАДНОМ НАРОДУ

Владећете у Уставу и Програму СКЈ да циљеват народ, иако ана држава нема већа демократска права од нас.

Учините да слова проговоре. Понимо у човеку гледати човека

Ето зато сам ја. Верујем и сми...

И зато гласам ЗА!

Новчаник

— Е ја сам заиста ретко мадерован човек — јадао се она ћичица — пензионер, док је сагнут пажњом загадао на пукан бетонских тројзора. Кун-сам срђећу, извукла је 10.000 динара и ја сам је изгубио. Равно каже моја жена — падреја ви сан сметек јас. А сам запоји да тражим иглу у пласти сећа-ња. Има ли он смиса? Свака-ко да нема. Инак још једном да претражим почетак улице...

Ле, шта је ово? узвики је неколико минута — не-цији новчаник. Баш да погле-ди пати има у нему. Личи са тета, нека документа и окружује 20.000 динара. Јада да радијам са овим парама, ја сам поштите-ви и није ред да неко закуја брог мене. А доз? Найбоље ова која, задржави половину, иона-ко ми као најзлатни нешто при-пада. А други половине се ње-он власник — рече и одбаци новчаник дајеко од себе.

БИДИ, ВИДИ — нечији новчаник узвикију службеник који је којако тренутак касније ко-рачао истом уџапом. Нека до-кому 10.000 динара и леги-тимација. Шта је да радијам? Пон-тим сам човек а изгубио сам налија перо које вреди најма-

ње 5.000 динара. Да - промис-лим... Аха, мени као најзлатни узвики после неког времена ступајт. Да видим шта је чиг-тара? 5.000 динара и нека доку-мент. Ту је и легитимација. Ја сам поштите човек и зато је то ћи-вичник олдах вратити његовом власнику. И поге на означену адресу.

Ту, туп, туп. — Закујао је пос-така најчији на врату вла-сника новчаника.

— Иззвите, нашао и документа и леги-тимација.

— Најаспите хвала. Само... ја сам изгубио 20.000 динара, до-кументе и легитимацију.

— Али...

— Нема ти ван. Поплављам, у новчанику је било 20.000 динара, документа и легитимација. И ако не желите неизгубити, вратите ми преостало 10.000 динара. 5.000 динара остављам као награду. Мисам да вам је до-кумент поштен.

— Запст је нема новца али-вам се овом поглављу лоза коју сам напаса на улици. Извукла је 10.000 динара. Ево, тек сада вишим колико је незгоди бити поштен. А сада — збогом.

— Руку на срце — узвикију да доволно власник новчаника да је остави сам. Поступио сам као поштен и дарљивија. Да сас-ко са овом комико 5.000 динара и дошао до својих 15.000. легити-мације и докумената. Према то ме у губитку сам још сам за 5.000 динара. Наравно не ра-чујају највећи прео које је неко оставио на мом штављу. Вре-да најмајме 5.000 динара.

Стева СРЕБКОВИЋ

ЕПИГРАМИ

КОЧНИЦА

Нове мере
ишле би брже,
да се многи људи
старих навика не дуже

НОВИ КУРС

Сто време јејан
и нови курс динара.
Значи, од првог јануара
проневреће да бити
са много мање паре.

Слободан Вуковић

НАРОДНЕ ИЗРЕКЕ

Некад и сад

Из врода ни пет паро — важише самодо првог јампера.
На макар свет остаје — ако са старију не учиши.

Здравље је највеће богатство — Заводу за социјално осигурување.

Није злато све што суја — али ће се струја златоч плодата.

Како ко крај тако и посркти — ако се не изводи објективним тешкоћама.

У дужи су кратке ноге — али су зато у риболовцу дуге рuke.

Ко зна много-много ће и патити — поготово ако зна више од претпостављеног.

Рука руку мије, образ обадије — али како, када обради кела.

Врана очни не вади — сем ако обе не конкуришу за исто радио место.

Ко посјећује то и пожане — ће вакши за накупце јер ону тиже жаљи.

Не зна се ко пије ни ко плаћа — али се у трошенини испак тачно зна ка плођа.

Шта дакаш можеш не остављаји за сутра — јер цене мору и преко ноги да скоче.

Ко умије ћему даји — године затвора.

Слободан Вуковић

ПРОПАЛА ШАНСА

Око 9 часова ушао је архитектонски биро на Просавину. Пара у најши касцеларији и споменицима: „Архитекти, данас у 17 часова одржава се састанак који ће по питама радне листовите“.

То је моја шанса, мојих пет минута, узникну сам радосно, готово скочивши са столице. За толину дана рада у овој често танови видио сам доста неправилности. Речи су високе. На ком објектима имама.

Одмах сам узео лист хартије, подесио сам положај за столом и почeo да пишем: Адруга Сима сваки дан напушта радио местом око 9 часова и одлази у биу на крај. Врати се негде око 10, утица да ли га је неко тражи, па се тако до 14 часова... Адруга радово популарна тиките за време радионог времена, са суботом пре поље обавио скокне до улјатног места... Затим, архитекта Адела че сто одлази до пијаце, а да јој и неко заменио ноги да се циклује као неку врсту пропу-

нице... И најзада, предложио је нога изласка имам и користи. Она ми радено донесе бурек по лодусу са кисицом, па га још и завије у хартију коју ћу си у оној фасцинан. Ево, прејтади и Леда и њено тумарање по пијаци.

Осећао сам се као ратник који је спреман да своја руфада за пажња прости у мету. Ада, бре, критиковати, указивати на погрешке, пропусте и негативност, јер то ствара правилни однос према раду.

После ручка, код куће, лежеши на отоману, узев сам запажајући испуњен лист хартије у којем су оне што сам написао. Онда сам почeo да разматрам.

Можда Симу не би требalo да спомињем. Он је мој добар пријатељ и мој радован партнери за префарен. Заиста није лепо да га критикујем пред цим колективом. Ничија, њега и љегову штету могу слободно да препретам.

Сећам се колико сам пута замолио баш Адрагана да ми упути тикет како бих и ја покушио да спроведем пропозицију, а како нисам баш најбољи познавалац фудбал, он чисто узаке и на снитре писао. Једном приликом, захваливани ћу баш имају, имам сам и једнаштво погодака. Тога дана био сам централна личност у касцеларији и само се о ме иначијао.

Једини је мада неизгледа у време кинеских дана, јер човек мора да време представе држи и отвори кишбордер над гла- вом. Нијесмо криви што ји све то је радио јер немамо новаца за дограму, нико нас не дара, немамо средства. А наша промја је дosta слаба да би могла издавати минималну до- тацију.

Пошто су друштвене просторије у таквом стању, ми се инак удово и угодно забављамо у на шој „кафанији“ и којкајући си не се по део. Иако све ово није толико болно, ту су се већ више прелазести ај- да...? Једна времена, само спомињају ај-дади!

У нашем дому су доделиле две нове просторије праодавнице. Може се рећи да су добре...! Асортимент робе је доста по-важан... Услуга је јефтина и неправилни отвори кишбордером над главом. Нико не се учини високо замрзнути.

Одмах испред праодавнице, на њему је сада седам, осам метара налази са јаким бруму предузимају са јаким веома брумом, али то продуктом, малинско предузеће „Адраган Марковић“ са потоњим у нашем месту. Дворић-јеук је увек пуно затвора најтоварнијим житарицама. По дворићу је на све стране расута сточна храна и бубре које некада дотиче висину од пола метара. Баш ако право склоните за кашу разоравају бактерије.

Пошто двориће мада није отворен, али је увек пуно, али кога се запрети појте на чашу и тамо изазову киси ситнији да се обраћају несрећу аок њи ћоје вадиси мирно седи и „пин-јука“ хадимо шиве.

Као да је све овако вожак, но, ко је још и на такве ситне да мисли, имамо мы вах и да пречиш послова од ајрага, же задружног дома ресторанија. У овом аулеју, нормално, изнуждимо деблији крај готви.

А зашто, кад већ имају све улоге, да се не прекине лификација у боксерској екипу на даја паро новом нагрди на програмите!..

Иако га је све овако вожак, ако је даја и најдаконији, не спроводи се у живот. Систем ајраговог колективног задужења у руковођству друштвеним иницијативама, очигледно ће спровести од стварима и збиркама очигледно би имао срећу да од општештим сима онјих настају нормални употреби. То би са све стране захтевало и стишаваје веће стручности у рукуванују савременим унимима и срећавима!

Ако би се активираше све ове резерве са у奇特има на потрошним материјалима и са резервним средствима са којима располаже Друштвени фонд за школство могао би се извршити валидирања ајраговог доходака преко 20% у

Минодраг Томић

Пропада „споменик административног периода“

Ту недалеко, на доквјат рузе из доба административног управе Обреновац налази са мало възана. У стубима које живи, у сајмишту, са смеје и плаче. Већ је падао, али са неодграђеним кромом и гредама које труде и са потпуно треском падају на земљу, једна па она друга и тако из дана у дана. Године пролаže у неповрт, а најнији културни застапник у некултурну траву. Ту је и сама јавне приредбе — и биоскопске представе. Недостатак зидарјског дома и подлога, отворене очијама, посматрају је једни и сада највећи „монументални споменик“.

Сећам се колико сам пута замолио баш Адрагана да ми упути тикет како бих и ја покушио да спроведем пропозицију, а како нисам баш најбољи познавалац фудбал, он чисто узаке и на снитре писао. Једном приликом, захваливани ћу баш имају, имам сам и једнаштво погодака. Тога дана био сам централна личност у касцеларији и само се о ме иначијао.

Једини је мада неизгледа у време кинеских дана, јер човек мора да време представе држи и отвори кишбордер над главом. Нијесмо криви што ји све то је радио јер немамо новаца за дограму, нико нас не дара, немамо средства. А наша промја је дosta слаба да би могла издавати минималну до- тацију.

Пошто су друштвене просторије у таквом стању, ми се инак удово и угодно забављамо у на шој „кафанији“ и којкајући си не се по део. Иако све ово није толико болно, ту су се већ више прелазести ај- да...? Једна времена, само спомињају ај-дади!

У нашем дому су доделиле две нове просторије праодавнице. Може се рећи да су добре...! Асортимент робе је доста по-важан... Услуга је јефтина и неправилни отвори кишбордером над главом. Нико не се учини високо замрзнути.

Одмах испред праодавнице, на њему је сада седам, осам метара налази са јаким брумом, али то продуктом, малинско предузеће „Адраган Марковић“ са потоњим у нашем месту. Дворић-јеук је увек пуно затвора најтоварнијим житарицама. По дворићу је на све стране расута сточна храна и бубре које некада дотиче висину од пола метара. Баш ако право склоните за кашу разоравају бактерије.

Пошто двориће мада није отворен, али је увек пуно, али кога се запрети појте на чашу и тамо изазову киси ситнији да се обраћају несрећу аок њи ћоје вадиси мирно седи и „пин-јука“ хадимо шиве.

Као да је све овако вожак, но, ко је још и најдаконији, не спроводи се у живот. Систем ајраговог колективног задужења у руковођству друштвеним иницијативама, очигледно ће спровести од стварима и збиркама очигледно би имао срећу да од општештим сима онјих настају нормални употреби. То би са све стране захтевало и стишаваје веће стручности у рукуванују савременим унимима и срећавима!

Ако би се активираше све ове резерве са у奇特има на потрошним материјалима и са резервним средствима са којима располаже Друштвени фонд за школство могао би се извршити валидирања ајраговог доходака преко 20% у

Тако... понешто...

ТРАГИКОМЕДИЈА

У Ш ЧИНИ

И човек „ПОСАВИНА“ отпушта преко 40 радника у трохи.

П чин: „ПОСАВИНА“ ад- вијатар у пресуку 70% од укупног дличног дохотка.

Ш чин: (Овај) исти изре- жуји до краја! Суда вра- посао чини да се узак- таје... Сада не се узак- таје... Сада не се узак- таје... Сада не се узак- таје...

АКО ЈЕ И ОД ЊИХ,

МОНОГДА

Упознавају се сајмиште- ми, али се узак- таје...

ПОДСТАВИТЕЛСКА

ИЧИЈАДА

ИЧИЈАДА